

Cocofopt Rotterdamse kunstcircuit

Let op Coco...
FOTO MICHAEL LEHMANN

Cultuurkritiek is altijd een stuk leuker in de kunst dan in de politiek of de wetenschap. De truuks van kunstenaar Jean-Ulrick Désert en Bruce Gallery leidde achteraf in ieders geval tot het nodige gegiechel. The White Man is Scared is de eerste Nederlandse solotentoonstelling van de in Berlijn werkzame, Amerikaanse kunstenaar. Tijdens een aantal workshops met genodigden uit het Rotterdamse kunstcircuit liet Désert zich naakt portretteren à la Manet's schilderij Olympia.

Wat de deelnemers echter niet wisten, was dat de poserende Désert die de tekenaars zijn levensverhaal vertelde, een acteur was. De échte Désert figureerde tijdens de tekensessie als knechtje met de veelzeggende naam 'Coco'. Désert: „Mijn naam, voluit Jean-Ulrick Martin Jules Carmel Désert, suggereert een Europese identiteit en daarom verwacht niemand een zwarte kunstenaar. De tekeningen van de deelnemers vormen het beeld dat zij hebben van de kunstenaar Jean-Ulrick Désert.”

Geboren in Port-au-Prince (Haïti) 'ergens in de mid-jaren zestig', pendelt Désert open en tussen Europa en de VS. Zijn werk is doorvlochten met verwijzingen naar culturele identiteit, stereotypes en het koloniale verleden. Het schilderij Olympia van Manet illustreert volgens Désert bij uitstek het eurocentristische wereldbeeld. De blanke vrouw ligt als een koningin op een grandfoulard, de zwarte dienster is bijna onzichtbaar naar de achtergrond verdwenen.

Hoewel het ervoor de insider dik bovenop lag met raamplaatjes van zwarte piet en een blankelke en Tina Turner, bleek de act voor de genodigde tekenaars in Bruce geloofwaardig genoeg. Désert wil naar eigen zeggen geen statement maken, maar zijn publiek 'op een comfortabele manier uitnodigen zichzelf vragen te stellen.' De portretten die tijdens de workshops werden gemaakt, verwerkte Désert in een installatie die toten met 29 mei te zien is in Bruce. (MK)

Bruce: Meet the Artist #14: Jean-Ulrick Désert – The White Man is Scared
t/m 29-5 in Bruce Gallery, Nieuwe Binnenweg 38.
Voor meer informatie zie
www.bruce.be,
www.jeanulrickdesert.com
en de weekagenda op pag. 14.

Junior Kelly: rastafari met een b

Junior Kelly
FOTO STELLA MAGLOIRE

Het gastenboek op de website van Nighttown wordt vaak bezocht door gefrustreggae-liefhebbers die klagen over de programmering. De laatste tijd wordt echter opvallend weinig ergernis gespuid, want er komen enkele bekende reggae-artiesten aan. Lucky Dube en Beenie Man bijvoorbeeld, maar eerst is het op 17 mei tijd voor Junior Kelly die Jah Mason en Turbulence & Band meeneemt. Junior Kelly komt uit Kingston, bakermat van de reggae op het Caribische eiland Jamaica. Hij groeide op in een muzikaal gezin; opa en vader speelden allebei banjo, moeder zong in de kerk en zijn oudste broer Jim was een deejay bij het Kilamánjaro Soundsystem. Een breuk in het hechte gezinsleven kwam met de plotselinge moord op Jim, de belangrijkste kostwinner. Geïnspireerd door de voordrachten van zijn oudere broer in de woonkamer, nam Junior na deze gebeurtenis zijn verantwoordelijkheid. Om geld te verdienen voor zijn familie probeerde hij diverse Sound Systems en producers te overtuigen van zijn vocale en tekstuele talenten. Als overtuigd rastafari weigerde Junior Kelly het echter om kwetsende teksten uit te voeren. Zijn doorbraak had plaats in 1995 na enkele shows op Jamaica en in de Verenigde Staten waar ook Sting aan meedeed. Maar Junior Kelly's naam werd pas echt gevestigd toen de single 'If Love So Nice' in 2000 op het eiland vijftien weken bovenaan de hitparade stond. Inmiddels heeft hij vijf albums uitgebracht, waarvan de laatste, de cd Smile, in augustus vorig jaar verscheen. Ook Smile kenmerkt zich door de seriëuze en positieve toon die de reggae van Junior Kelly eigen is. Zelf heeft hij daar wel eens over gezegd: „Sommigen zijn van mening dat een culturele boodschap in muziek niet meer van deze tijd is. Maar er zijn nog steeds artiesten die net als ik de mensen met woorden proberen te doen opleven. Ze krijgen alleen minder aandacht op de radio.” (JV)

Junior Kelly, Jah Mason en Turbulence & Band op 17 mei in Nighttown.
Voor meer info zie
www.nighttown.nl
en de weekagenda op pag. 14.

M WANTED: NAJIB AMHALI

Najib Amhali
FOTO GRUNFELD

Het is een van de moeilijkste dingen in het leven tegenwoordig: een kaartje krijgen voor de stand up comedy shows van Najib Amhali. Zijn derde soloprogramma heet niet voor niets Most Wanted – volledig uitverkocht vanaf de eerste try outs tot de laatste optredens in Lutjebroek. De nationale critici helpen nou ook niet echt mee. 'Wat een genot om die man te zien', jubelde de Volkskrant over Amhali's vorige show Free Fight. 'Hij kan doen wat hij wil, lijkt het, en alles treft doel', huppelde NRC Handelsblad er achteraan.

Wie weet, met een beetje geluk en ouderwets douw- en trekwerk, is zo'n felbegeerd kaartje toch nog te bemachtigen. Natuurlijk is deshow van de 'Marokkaan uit de Jordaan' in het Oude Luxor Theater op 14 mei allang uitverkocht. Maar bij uitverkochte voorstellingen verkoopt het Oude Luxor gereserveerde, niet afgehaalde plaatsen namelijk per volgnummer. Die zijn op de veertiende vanaf 19:00 uur aan de kassa verkrijgbaar en vanaf 19:45 uur begint de verkoop vandeniet afgehaalde reserveringen.

Amhali (1971) verhuisde op eenjarige leeftijd van het Noord-Marokkaanse Nador naar het hart van Noord-Holland: Krommenie. Hij groeide op in een Nederlands georiënteerd gezin, deed de LTS en volgde een opleiding tot automonteur. Maar sinds een optreden in een Krommenies buurthuis lag Amhali's hart bij het acteren. In 1994 kwam hij samen met Hans Teeuwen en Theo Maassen in de eerste lichting van de Comedy Train. Daar kreeg hij de kans zich te ontworstelen aan de vicieuze cirkel van stereotiepe casting. Voor Amhali geen rollen als allochtone jeugd delinquent meer. Najib Amhali: Most Wanted .(HM)

Najib Amhali – Most Wanted , vrijdag 14 mei, 20:00, Oude Luxor Theater, Kruiskade 10, 010-4843333, voor meer informatie zie
www.luxortheater.nl,
www.najibamhali.nl
en de weekagenda op pagina 14.

De hypocrisie van de salons in Proust

De kant van Charlus
FOTO RO THEATER

Op zoek naar de verloren tijd (Ala recherche du temps perdu) van de Franse schrijver Marcel Proust (1871–1922) is een van de literaire meesterwerken van de 20ste eeuw. De totale omvang van het 15-delige werk is maar liefst 3500 pagina's, wat de vierdelige theaterbewerking van het Ro Theater behoorlijk ambitieus maakt. „De roman is een detail van een detail, een bijbel voor het theater,” zomotiveert regisseur Guy Cassiers. Derom aan van Proust's speelt zich af binnen het milieu van de Franse bourgeoisie van eind negentiende eeuw. Het de Siècle-gevoel is alomtegenwoordig en kunst is binnen de mondaine salonwereld een van de meest geliefde gespreksonderwerpen van het moment. De hypocrisie, oppervlakkigheid en het antisemitisme die zich tegelijkertijd in deze verlichtingen ontvouwen, legt Proust genadeloos bloot.

Met Proust 3: De kant van Charlus toont Cassiers een panorama van een maatschappij in moreel verval en de teloorgang van de aristocratische klasse. Acteurs, video beelden, geprojecteerde teksten, live muziek creëren een innerlijke wereld waarin heden en verleden, verbeeldingen herinnering voortdurend in elkaar overgaan. „Endaarbij zullen alle zintuigen en de fantasie van de bezoeker worden geprikkeld,” zegt Cassiers.

De Proust-cyclus wordt gevolgd theater seizoen afgesloten met Proust 4: De kant van Marcel . Van 24 t/m 27 juni organiseert het Ro Theater een Proust-marathon waarin de eerste drie delen achter elkaar worden gespeeld. Op 26 juni is een afdrop van de voorstelling een speciale editie van de Proust Salon met de titel Chez Les Guermantes . In navolging van de Parijse salons wordt er gesproken over kunst, politiek en natuurlijk over Proust en de theaterserie. (CB)

Het Ro Theater – Proust 3: De kant van Charlus van 14 t/m 30 mei in de Rotterdamse Schouwburg.
Voor meer info:
www.schouwburg.rotterdam.nl,
www.areyouvital.com/rotheater
en de weekagenda op pag. 14.

Revolutonair Spektakel in Las Palmas

Laptopper Mochipet
FOTO MOCHIPET.COM

Tien jaar na de dood van Guy Debord (1931-1994) besteedt WORM een maand lang aandacht aan deze schrijver van het handboek voor revolutionairen *La Société du Spectacle*. Hierin beschreef de Franse rebel de vloedgolf aan spectaculaire beelden en consumptiegoederen die de Westerse wereld vanaf de jaren zestig overspoelde. Er leek geen ontkomen aan. Alleen een revolutie kon het tij nog keren.

Maar de revolutie bleef uit en Debord schoot zichzelf, doodziek en gedesillusioneerd, door zijn hoofd. Wel is *La Société du Spectacle* van invloed geweest voor bewegingen als de Fluxus en punk en staat het werk van Debord de laatste tijd in hernieuwde belangstelling. *Urban explorers, graffiti artists* en anders-globalisten, *hackers* en stickeraars gebruiken zijn boek om hun 'misdaden' te rechtvaardigen.

Inde maand mei wordt de derde verdieping van Las Palmas omgetoverd tot concertpodium, filmzaal en werkplaats. Een twintigtal programma's zal de revue passeren, variërend van hardcore free jazz-concerten tot debatten, van filmprogramma's tot de nieuwste elektronische muziek. Daarnaast worden in de werkplaats diverse spektakels voorbereid die in de stad zullen plaatshebben.

Op vrijdag 14 mei begint het elektronische muziekfestival EQUALIZER!. Op zondag is er een discussie over de huidige spektakelmaatschappij onder leiding van filosoof Henk Oosterling. Later in de week draait een uur-lange tirade en beelden brei van filmmaker Maurice Lemaître en zoeken Khanate en Single Unit de muzikale extremen op. Op vrijdag 21 mei ten slotte is er 'landscapes of creepy music' van het elektro-akoestische trio PSI en elektronische postpop van Les Halmas. (EK)

WORM *The Society of the Spectacle* themamaand over Guy Debord in Las Palmas.
EQUALIZER, elektronische muziek-festival, 14 mei, 20:30.
Voor meer informatie zie:
www.wormweb.nl en de weekagenda op pagina 14. De Nederlandse vertaling van *La Société du Spectacle* binnenkort te downloaden vanaf de website van WORM.